

உ
வேலுமயி லுந்துணை.

இராமாயண வண்ணம்.

இவை

இராமநாதபுரஞ் சமஸ்தாவளித்துவான்
ம-நா-ந-ஸ்ரீ, சோடசவதானம்
சரவணப்பெருமாட் கவிராயரவர்கள்
பெளத்திரரும்-ம-நா-ந-ஸ்ரீ
அருணாசலக்கவிராசரவர்கள் புத்திரருமாகிய
துவாத்திரித் தசவதானி
சரவணப்பெருமாட்கவிராயரவர்கள்
இயற்றப்பட்டி.

குளம்பில் புஸ்தகக்கடைவைத்திருக்கும்
தொண்டிப்பட்டணம் தடியலெவ்வை
ம - ந - ந - ஸ்ரீ,
கா சேதுமதாறுரவுத்தரவர்களால்

கொண்ணார்

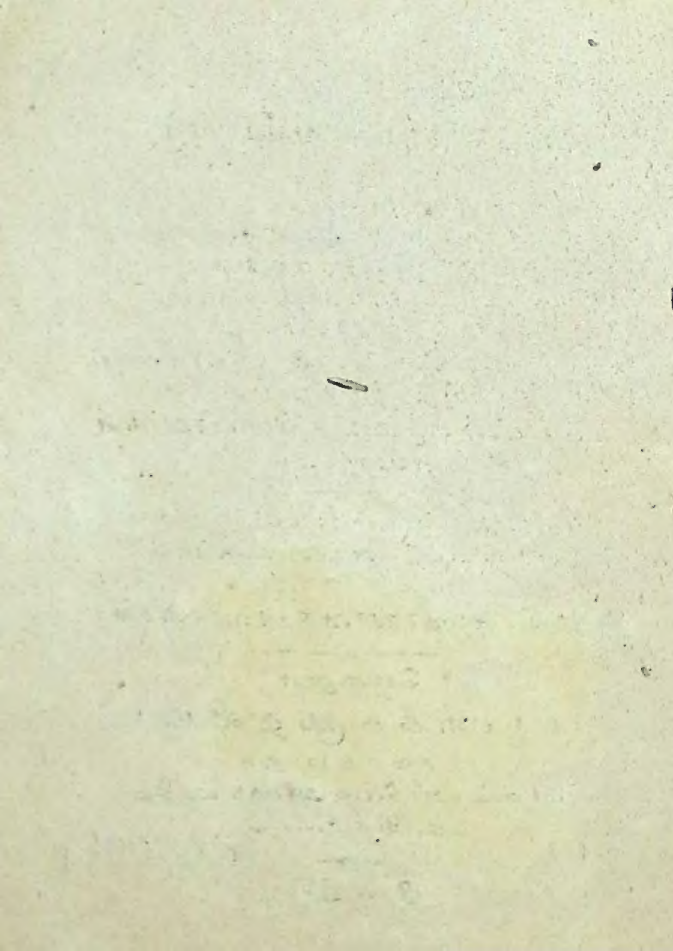
மாணிகீகமுதலியா

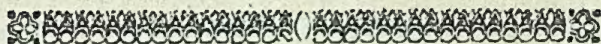
ரவர்களது

மனோம்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியலு.

IM50064

உ

விநாயகர் துதி.

இராமாயணவண்ணம்.

காப்பு - வெண்பா.

எண்ணத்திலங்குகை யிராமன்சரித்திரத்தை
வண்ணத்திலங்கு வகுத்தனைக்க-எண்ணைக்
கடக்குஞ்சரமுகத்தான் காமனைக்காய்ந்தான்சேய்
கடக்குஞ்சரமுகத்தான் காப்பு.

வண்ணக்குணிப்பு.

தனதானை - தானை - தானை - தானை-தந்தந்
தந்தந்தந்த-தனதானை - தானை-தானை-தானை-தந்
தந்-தந்தந்தந்த-தனத்த-தந்தந்-தனதான-தனத்த-தந்தந்
ந்-தனதானை-தனத்த-தந்தந் - தனதானை-தனதானை-தந்
தனதானை-தனதானைதந்தனதானை-தனதானைதந்தந்
தானை-தானை-தந்ததனை - தானைதந்ததனை-தானைத
ந்ததனை-தனத்தானை-தனத்தானை - தனத்தானை - த
னத்தானை-தனத்தானை-தனத்தானை-தானைதனந்த
ன தானதானை-தானதனந்தனை- தானதானை-தானத
னந்தனை-தானதானை-தனனதனை - தந்ததனை-தனனதனை
தனத்தனை-தனனதனந்தனை-தானை.

நிருநாயக னேயிளிராவண னுநெயர்விஞ்சுந் துன்ப
ஞ்சித்த வநுணைகனாமெனவேதனும வானவரும்பண்
டன்புஞ்சிந்தை வணக்கமுங்கொண்டெமையாளவாத்
தகுஞ்செந்திருமார்பவெனப்புகழ்த் தங்கவர்பேசமுன
மே கருடவ்றனிசேறி வெயிலாலுலரும்பயிர்நாடி ம
ழைமாரி பொழிந்ததுபோல ஆதிமூலப்பொருள் தா
னாகாகுத்தவ்வர யாருநோபத்திலவரடித்தாமனாயினை
க்கிழவிழ வணைத்தேயினி—~~கித்தீர்துயர்~~ முடித்தே
வர்கள் பிறப்பிர்சில வானாமென்ஞுல மாகவேதச மா
மிரதன்தருபாலனாமென யாம்வருதம்பய மேதுபோ
மென அதுபோலிமையோர் பலவானராய் வரநஞ்ச
த்தங்குங் கண்டனனுமானுமியானெனவாகிய காரண
மொன்றுண் டென்றுங்கண்ட வசிட்டனுந்தன்பதியா
னவனுக்கியம்பும்படி நீடுகலைச்சிருங்கந்தலை மேவுமு
னியான்மக மொன்றுசெய்காலை யதனுடெழுமிண்ட
மதாவி மனைமூவருமுண்டதன லீசாமனாதிப்புகல்வர்
நால்வர் மூவர்க்குளவ தாரமாதத்திசழ முனிக்கோசி
கனிலக்காவல முதற்பாலனை மகத்தேதார்குறை முடி
ப்பாலரு னெனப்பூபதி வரமலந்தனி தேறிநீரினை
போதுடனுங்கொடி போகமனாருடி தாமவந்தப்பா
டுபெனாநிடுகிலைவிக்கக் கொடுக்கேனுடர் கானி
லகைத்தங் செங்குந்தகருபழிகாரியேந்தாட னாமய

ஶிராமன்வலங்கொண் டம்பொன்றுந்தி யரக்கருஞ்சி
ந்திட நூறிமுனிப்பெனுந்தன்பழிமாறு மகத்துவங்க
ண்டணிசூழ மிதுலாபுரிசென்று துரோணம்வளை
வாகிமுறிந்திடவீசி மயலாச்சனகன்றருமாதை மாலை
சூடிக்குலவி யூர்செல்காலைப்பாசி ராமனீழற்பகையை
விடுத்தாலுயிர் தரிப்பாய்சர விலைத்தாவென வளைத்
தோர்களை தொழித்தேனித னிலக்கேதென மாதவ
மும்பலன் யாவுகொன்னென் மீதுசினந்தவிர் வாயெனா
மழுவாளிபுகன்றிட வாநிதாதையை மதிதெளிவுகொ
ண்டு வரவுறைபல விளம்பியுயர் மணிரங்காடைந்தினி
து வாழாள்.

செயில்வரளை குலாவியகேகைய ராசனிடஞ்சென்
றிங்கும்பின்பு வருவாய்பாதாவெனவேளிய கோசலை
கண்டன்பந்தஞ் சிந்துவசிட்டனும் பண்டையரான வ
மைச்சருந் தன்புடைசூழ்நித்தியம்புஞ்சிலவாய்மை
கெடுநாள்வரை யென்புயமீது சுமையாகவிருந்ததுகா
ணி வலகாள்கையதன்புடனேசெய் பூமிபாரத்ததாசு
ராமனீள்வெற்பனைய தேளின்மேலவைக்கவென நி
னைத்தேனென வசிட்டாதிய ரிதற்கோர்குறையுறைப்
பாரெவ ரெனப்பேசிட மனத்தேமகிழ்வோடு சுமந்தி
ரநாளையேமுடி சூழிதினம்புவி காவலோர்வரஒலைவ

னாந்திரி வாயெனாவவன் உடனேலையு மேவியமாநக
 ராருமறிந்தின்பங்கொண்டன்பு மிகவேபறைமோதவு
 மேசெயல் கூனிதெரிந்தங்கஞ்சிந்தை துணுக்கமிஞ்சு
 ம்படியிது தடுப்பனென்றங்குடனேடி மனைக்கண்வந்
 தின்புடனேகண் வளர்கேகையம்மங்கையினேடி பல
 வாய்மைவிளம்பியமாது மனம்வேறுசெய் தங்கவள்
 போகவே யிராவற்றுகைகேசி பாலுற்றபொழுதா
 திநாளிற்றருவ னெனத்தான்வர முனாத்தாயவை த
 மைத்தாபர தனுக்கேழுடி முதற்பாலகன் வனத்தேப
 தி னுல்வருடஞ்செலவேயெனாவது போலரசன்புகல்
 வாய்மையிதென ராமனிடஞ்சொலி யேவினாளுயந்
 செயராமன் வாறுசெய்வேனிது வேவிடையென்றன்
 புந்துஞ்சொந்த அனேகோசலை யாதியர்பால்விடையா
 னதுகொண்டும் பின்புந்தம்பி யிலக்குவன்பைந்தொ
 டிசீதைமனத்தொடுந் தன்புடைகூட வரப்புருந்தங்க
 டர்கானி லெதிர்கூடிய கங்கையைமேவு குகனோடும்
 விடும்படுதாவி யவனோடுறவுங்கொடு கானிலேகியே
 சித்திரமிசூகூடமால்லெற்பணுகி வாழுநாளிற்பதியில்
 முடிக்கோனுயிர் விடுத்தான்வர வழைத்தார்பா தனை
 க்காவல வனுக்கான்விறுதிக்காரிய மானவைதம்பியி
 னாறுமேசெயலானபின்ம்புலி யானவேரகுராமனைவரு
 ம்படியே செய்வேனென வருபாதனங்குபல தளமொ
 டு கடந்துமுகில் வண்ணமாதருங் கிரியைமேவினான்.

இராமாயண வண்ணம்.

வருமாந்திவாருதிசேருதல் போல்வரல்கண்டென்
 றுன்பந்தம்பி பரதாசுகமோ வாசோதெனநீ பிரிவெ
 ன்புன்பந்தஞ்சிந்தைவருத்த விண்ணென்றனையும்வா
 த்தகுந் திண்புவிபாளவெனக்கனாந் தங்கவனோதமிக
 வேமன நொந்துகைகேசியுரைபோல்வருடம்பநிலு
 வனாகானி லடைந்ததன்மேலு னாசிராதற்குரியன்
 மேனிகீபொற்பதியை யாளெனாவுய்த்துபையதிருப்பா
 துகை கொடுத்தானது கிடைத்தோனுயர் பதக்கே
 செல அடுத்தார்வனாவிடுத்தேதரு வானடர்தண்டச
 மானபேருள கானகமங்குலிராதனோடம ராடியவன்
 புதந் பேசுகாலவன் வரலாறுவினாசியவானவ னேகி
 யபின்பங் கின்பங்கொண்டு தவமேன்மைவினாதுயர்
 வோனவண் வாழ்சாபங்குபந்தஞ்சிந்தி மகத்துவந்த
 ன்றியயோகர் பலர்க்குமின்பந்தவோதி யகத்தியன்ற
 ன்றியசாலை யதுசேருமுனங்கவராசி பலபேசினெடுஞ்
 சிலையே அதனோடுவனம்புகவே சடாயுநேருற்றிடா
 சாவித்யாரொற்பினதி தீரமேவிக்கனிகள் வரைத்தே
 னொடு விருப்பாயவர் புசித்தேயவண் வசித்தராபழனி
 னைக்காரண மொழிப்பாபொவர் ஆதலினங்கவர் மேவு
 தாளிவிராவண னென்பவனோடு மேவுசகோதரி என்
 றொருதியபாதகி வளைவார்முற்றேந் நகிபேரவள்கானி
 லடைந்தெங்கெங்குந் தங்குகொடியாள் செயலாண்டை

யோன்முலைநாசி யரிந்தங்கங்குஞ் சிந்திவிடச்சுன்னற்றங்
கவனோடியுணாக்க வஞ்சன்கரனாதி துடுக்கர்நெஞ்சஞ்
சகிபாதுசமராட நெருங்கியகாலை யவர்மூவனாயும்
பொருதானி சமன்வாழலகம்புகவேளி மேலினாப்
பொழுதி ராவணேசற்கவள்சொல் காலேமானத்தைய
ற வித்தித் தன்மயல்கதித்தானினி முடிப்பேனெ நளிக
க்காரிய மெனத்தாயினே யனுக்கோதினன் மாதுலன்
வஞ்சனைமானதாய்வர ராகவனங்கொரு வானியாலது
வானுலகம்புகவேசெய்காலையில் அதிருமொல்தம்பி
யுன தபையமெனவந்தமொழி யருகிலுறைமங்கைசெ
யிமேவவே

வனு

மனமாசுழலார் மெழுகாகமினாசு மெலிந்துந்துன்ப
ம்பொங்க யினேயோளனகாரண நீதெரிபோபென நெ
ஞ்சங்கன்றும் பண்பணிலக்குவன் சென்றிடநாடியாக்
கனங்கந்தவவேடமெடுத் தணங்கின்புடையேகி வெரு
வாய்மைவிளம்பிடமாது சினமானவுடன்பனசாலைல்ல
னோநியிடந்துயர்தேரின்மேலதாய்வைத்துவினாவோ
டுபோகச்சனகி கூவுமோசைக்குருகி அடுத்தேறுக
மூதுக்காதிப னெதிர்த்தேயமர் செயப்பாதகன் மறித்
தேசிறையறுத்தானுடல் பாரில்விழும்படி வானிலே
ரதமேகடந்ததி வேகமோடுமசோகவனந்தனி லேய

மாதிரை உறைவாய்நிறைவாயெனவேசெய்கொடி வரு
ந்தன்பின்பற்றங்கண் வருமாறு வினாவினாநுறை
சாலைபுகுந்தங்கின்மென்பங்க மெனக்கலங்குந் தனூரா
மனிலக்குவன்பின்புகநாடி வனத்திலென் டஞ்செலமே
ரு வனாபோலுடலங்கொள் சடாயுபுனிமேல் விழல்க
ண்டவ ளவாய்மைபலபேசி யிறந்திடவாடி நீடுசேரத்
திலக மாதியானற்கரும நீர்மையான்முற்றினன மந்த
தாசப முகப்பாடகி எந்நீர்நீளினையனைக்கோணமதறு
கனோர்வழிசெலக்காளிடை நாடுகப்பந்தனை நூறினார்மு
திர் சாபமொழிந்தவனோதுமாறு ||சகாயமுடன்செல
நாடியேகினர் வருகாலையிலேர்சபையெனு மாதவன
ன்பின் பொங்கங்கண் டுகதிசேர்தரநாடினம்மேலொரு
மால்வகாரின் கண்டங்கும்பண்பர் தமைத்தெரிந்தங்
கதிர்பாலனனுப்ப வந்தன்றனுமானுமதித்து நண்புங்
கொளவேசெய்துடனேழ்மரமுந்தளை யக்கொருவா
ளியினுந்தியுமேலுமெதர்சேர்தருதுந்துயிசக மான
தோர்வெற்றையினையோனானுளெறநியிட வாலிமாயப்
பொருது தரித்தான்முடிபதத்தேபா ளுசுக்கிரீபனைவ
சித்தார்மிசு சரற்காலம கலத்தானவனுன்மதியுஞ்செ
லமாரிகரலமு மானபினங்குளசேனையாவையு நா லி
மும்படிதேறிசாகவன் அனுமனிடமங்கை யவைபவாந
ழுவதும் புகலவவனெடியதென்டிசையைமேலினுன்

கலாகாணரு சேனையோடுபல் வீரர்கள் பின்பங்
கெக்குஞ்சென்று திசைமுவிடநாடினர்வாயுருமாரனு
டஸபந்தங்கொண் டெந்தவிடத்தினுந் தண்டலேமே
வுபொருப்பினுங்கண்டிலராயோர் பிலத்தினுஞ்சென்
றனர்தேடியவனோர்தவமின்பெறுசாபமதுதீரவுமம்பு
வியேறி நதிதீரமுடன்பலநாடி நாடினார்தெற்கிலலேவா
ரியோரத்திலுள தானதோர்வெற்பணுகிமினைக்காணி
லமினிப்பிராணனை விடுப்போமெனநினைத்தேபல வு
ரைத்தார்களையடுத்தோது சடாயுவின்முன்பன் மெய்
வாய்மைதேறியவாரிகடந்திட நியலாதனுமாவிலையெ
ன்பவர் பேசுகாலையில் எனையோர்பொருளாவெண்ணி
ருபசாரம்விளம்பும் புண் பென்றுன்ப மகல்வீரலேவா
ரியை யோர்வொடிதாவியிடங்கண் டங்கண்டங்கு நகர்
க்குளுஞ்சென்றனை சீதையிருப்பிடங்கண்டி வண்மீள்
வெனென்புகன்றஞ்சனைபால னுடனையவிலங்கலின்
மேல்விசுவ ரூபமுடங்கட றுவீவருமாகதிகண்டிமை
யோர்களைவலாலச்சுரரை மேவுகாலத்திலவள் வாயு
ளேபுக்கதிக மனத்தோடு பின்மதித்தேகநிறுதப்பாத
சியெதிர்த்தா ளவள்வயிற்றோடுகு டரைப்பீறியுமேகி
யிலங்கையிலேறி நீள்பவளாசல மொன்றதின்மேவி
யே பலயோசனைநெஞ்சொடுசாவி வானுயர்கனகாசல
னேர்மணிமாளிகையோடு விளங்குந்துங்கந் தங்கநகர்

சேர்வளமானவை பார்வையினுலெதிர் கண்டின்பங்
கொண்டங்கு சுருக்கியகந்தனை வாயில்புகிற்புகும்புன்
சமர்வேறுவழிப்புகுந் தம்பதிசேர்துமென நீளையி
ன்புடைமேவ வதுகாவல்செய்லக்கணிசிறி வரவோர
ன்றகொண்டவள்சாய மோதியோடச்செய்தர ணேறி
பூருக்குணெடு வீதியூடுற்றலகில் கரிச்சாலைகள் பரிச்
சாலையி ரதச்சாலைசெய் மணிக்கோபுர மனைச்சேகர
மதிற்தேடியு மோரிடமுந்திரு மாதுசேரிட மானதுக
ண்டில னாகிவாடியசோகவனந்தனி லேகிராடினவி
தியதனைநொந் துயினாவிடவரு மணங்குதனைவினவ
விடைதந்துறுதிசூறியே,

உறு

கருணாநிதியாகியராகவன் மேனியினங்கஞ்சந்தம்ப
ன்புமடையாளமு மோதியவாழியிதாமிது கொண்டு
ன்றுன்பஞ் சிந்துகெனப்புகன்றங்கவனியுமணிக்கலன்
கொண்டிருபாதமதைப்பணிந் தன்புடனேகிலருபோ
தவனந்தனை மாறுபடநீடுருவங்கொடு மோதியதுகாவ
ல்செய்கிங்கிரராவி மாயநாவற்பெயர்கொண்மாவியோ
டசூயனைசேனை வீரர்ப்பொருது சசிக்கோனமர் செ
யித்தோன்விடு விறற்பாசமெய் பிணிப்பாலுயிர் தச
க்கிரிவனை யடுத்தேதில நீதிமொழிந் துதன் வாழ்வ
மேலவ ராலிடுசெந்தழல் வீசிமாமதி வீடுமில்ங்கை

யை நீறதாகிட எரிவாயிடுபோ தெநிர்வீரனா வாரி
 பெழுந்தெங் கெக்துஞ்சிந்தி நெடுவான்வழி கூடியவா
 னார் சேனையிடஞ்சென்றங்கண்சென்ற தனைத்தையு
 க்திண்புயவீர வெவர்க்கும்விண் டிக்கினிவீர்வழிக்
 கொண்டின் சென்றெனவோதிவருகாலையி லங்கதநீ
 வீர்முனமேகி நடத்தனயாவும்கிலேச னிடஞ்சொலு
 மவாயுபாலனா தத்தருண மானவேளைக்கருளசகாயநே
 யத்தவென வுரைத்தானைத மனத்தேகொடு புடைத்
 தானி நுவரைத்தொனொரு கணத்தேகரகஞ்ஞலக்கோம
 கனே ரில்வணங்கிய போதுமாருதி யானனமங்குளசீ
 கைகொதில ளாமெனவிண்டிடநாடினான்மதி நருதா
 விலனைபென தாருநிர்கீபால்பவ னென்றங்கின்பங்
 கொண்டிமகிழ்வாயிய போதுயர்சானகி வாழிடமுந்த
 ன் றன்புங்கண்ட தனைத்தையும்பின்பவள் வாடியுரை
 த்ததும் பண்பொக்பேசிமறைத்தனன் றன்புயவீரம
 துகாலையி லங்கதனோர்பலசேனையும் வந்தததாழமு
 னமேயவண் வந்தபல்சேனே யோயுகூடிப்பருதி பால
 னேவறட்டி தென்வாரிபோரத்தெவரு மதித்தாரதன்
 வளப்பவ்விமையை மதித்தேகதச ரதக்கோமகன்முதந்
 றோர்க்கா யிடத்தேபுகா காலையிலங்கையிலானகாரி
 யஃமது வனைத்திருவாயினுனகர் வேறுசெயென்று
 டினைவினும்மயவ வினாவொடுபுரிந்து தசமுக
 னொடுவிளம்பவவனதன்வளமுவந்து நகர்மேவியே.()

விரிமால்வரை பேரலொருமானிகை மேவினனங்க
 ண்டங்குந்தந்திர முதியோகண மகோதரனாதியரோ
 கிகலந்தெங்கெங்குஞ்சென்று வனக்குரங்கின்குலமோ
 கி மனித்தருந்துஞ்சிடவேசெய் திடத்துனிந்தங்கவ
 ரோத வறுதேறியவன்கண்ணோடி வருவிடணனொ
 ன்னொருதூய னினுவோ தருமந்திர லாண்மையாகு
 மோவத்திறல்கொள் வீரர்பாலவெற்றிகொளல் பாவ
 ரான்முற்றுமென வுணாத்தானிது தடுத்தேசினமிகுத்
 துன்வனாமெடுத்தானிவ னுயற்பாலனு மிலைத்தானி
 னி நானுவெடுத்திலை ராமனேகதியாகவடைந்திடுவே
 ண்ணொவெணிகால்வர்தன் மக்திரரோகிபேயினான் அ
 லைவாருதிதாவிடிராகவனே சரணந்தன் றஞ்சந்தஞ்ச
 மெனவோதியபோதனுமானோகி சாலியவன்பண் பெ
 ன்றும்பங்கம்மிதித்ததென்றன்பொகூவி யடைக்கல
 ன்கொண்டவனோதுகருததையுங்கண்டினிநீகிடல்நூ
 முமிலங்கையையாளுமிறைநீயல தின்றெனவோதிமு
 டிசூடியபின்பு கைகேசிபாலராயுற்றவரலாறு மாதிந்
 குல புகிநீசேனைத்திரளு மரக்காதிபன்வரப்பான்ம
 யுமுனைத்தானதை மனத்தோகொடு கடற்பாலனையி
 டத்தான்வரு கென்றுபுலையேது லாகியவன்புறமீ
 துள்ளனைகோலியிலங்கையை பாருமேவ்னாமிகு வா
 னசசேனைகீளைய பான்மைபுணர்ந்தங் கொன்றுந்த

ங்கமணிமேடையிலேறி யிராவணனுடிகல் கண்டெ
ன்றொண்டிங் கின்றுமுடிப்பனென தங்கெதிர்தாயிய
டற்புரிந்தம் கதிர்மோலிதணக்கவர்ந்தென் றருள்பால
ன்வரவேராகுந்தன னீசெலொருதுதெனவங்கதனோ
டுசொலமேவிய வன்பலகீதிபேசி மீளப்படையையே
வினாப்பொழுதி ராவணேசற்கதனை யுரைத்தார்க்கி
கடுத்தான்வெகு தளத்தோடமர் செயத்தானையை வ
கைத்தானொரு கணத்தோரகு ராமனிலங்கையர் கோ
னைநீபுய ளீரமெலிந்தனை யூரிலேகி யிராவணவந்தி
நானையெயென எதிரிசொலவந்த படையவளவு மிளந்
துருகியெரியொன றொந்துநகர்மேவினான். (635)

விளையாடமரோதி மகோதரனோடு கலந்தும்பின்
புங்கும்ப கருணாரோடுசெய்போனவையவனுஞ்
சென்றங்கண்பொங்கு சமர்க்கு நின்றந்தனதாவினீடு
த்தனன் பின்பதுதேறியனுப்பினன் றன்புதல்வோரி
ன்மகவானேமுன்வென்றிடுசேயையவனுடமரும்பலவா
டியினையோனுடன் வெம்படையாவு நாகபாசத்தில்வி
ழவேசெய்தானக்கருட னுலதேகப்பிரமன்வரப்பாண
மும்விடுத்தானதை மருத்தாலேவர் தவிர்த்தாரினி மு
டிப்பேனொரு மகத்தாலென வேசெய்நிகும்பலேபா மு

தாதிட வாயுமகன்செய் வாடினாலினி யாய்வதிலென்
 பபன் மாய்வதோமுடி வெனவேடலதானையி னோடம
 ராடிட வங்கண்டுன்றந்தம்பி கணையாலவனாகியு மா
 ய்வுறுகாலை நிகும்பன்கும்பன்பின்பு மரக்கருந்துஞ்சி
 ட ராமனிலக்குவன் கொன்றிடநாடி வருத்தமுங்கொ
 ண்டடர்மூல பலமானவையும்பொரவேனி விடசாகவ
 னர்க்கவமாய வ மராடியபின்பலதானையோடுபோருக்
 கிரதமேவி மேவிப்பொருதபோது சாபத்தையெதிர்
 வளைத்தான்விடு கணைத்தாரையிலறுத்தான்முடி தச
 க்சிர்வனைவிடுத்தார்பய முடித்தேவர்கள்பூமழைசிந்து
 னர் சிதைமாதெரி முழ்சியெழுந்தனள் வீடணமுடி
 ரூடியிலங்கையை யாளெனுவெரு வினாவாயடர் சே
 னைகளேறவிமானமுடன் சென்றங்கன்புந்து முனியீ
 யமுதாருமு னேயனுமானடவங் கண்டுன்றந்தம்பிசு
 கற்கு மிஞ்சுந்துயர்சேர் பரதற்கு மென்பண்பினையே
 சொல்கக்குமுன் சென்றெனவேனி யவன்மீளவும்வந்
 திடநாடியிலை பாதிவகிர்ந்தமுதிய வதன்மேனகாந்த
 னின்மேவி யாருநேயத்திலடி தாழமூவர்க்குமுத லா
 னகாகுத்தன்முடி தரித்தேகடலுடைப்பார்முழு தனி
 த்தான்முது தவத்தோர்மணி முடித்தேவர்கள் களிப்
 பாகிட மானிலமுங்களிகூர வீடணனாகியர் தம்பதி
 சேர முவினையோரும்வணங்க விராசனாகிய விறுதி

பிசு

இராமாயண வண்ணம்.

மீள்வகுத்தமது தனதெனவிருந்தருளி ரகுபதியிள
வ்துபுகழ் வாழியே. (க)

இ ரா மாய ண வ ண் ண ம்

மூற்றுப்பெற்றது.

